

1017 Eneste Beh. af Lovf. om en Forandr. i L. om Valgmenigheder af 15. Mai 1868. 1018

er det dog utvivlsomt, at Ingen vil kunne vide, hvor Grændsen tilsidst vil blive. Jeg vil derfor af disse Grunde ikke være med til at lade Lovforslaget blive staaende, som det nu foreligger, og i alt Fald ikke være med til at lade Fordringen om en Kirkebygning udgaa af Valgmenighedsloven, og derfor har jeg i Forbindelse med andre ærede Medlemmer stillet Forslag om, at Loven bliver, som den var, da den blev vedtagen for 5 Aar siden. — Med Hensyn til Bestemmelsen om Ansættelsen af Præsterne kan jeg henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig).

Formanden: Da flere Talere endnu ere indtegnede, og der ingen Udsigt er til at bringe Sagen til Ende i Dag, skal jeg her afbryde Forhandlingerne. Næste Møde vil blive afholdt i Morgen, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af eneste Behandling af:

Forslag til Lov om Forandringer i Lov om Valgmenigheder af 15de Mai 1868.

Mødet hævet kl. 4 $\frac{1}{2}$.

Dtte og fyrgetyvende Møde.

Onsdagen den 26de Marts kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Ved Skrivelse af Dags Dato har jeg fra Folkethingets Formand modtaget „Forslag til Lov om Oprettelsen af Dvælsesleir i Finantsaaret 1873—74“, saaledes som dette Lovforslag er vedtaget af det andet Thing, med Anmodning om her at forelægge det. Forelæggelsen sker herved. Exemplarer af Lovforslaget skulle blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af eneste Behandling af „Forslag til Lov om Forandringer i 26de Marts.

Lov om Valgmenigheder af 15de Mai 1868“.

Bloug: Jeg skal stemme for det første Endringsforslag, men ser mig ikke i Stand til at stemme for det andet, og jeg udbeder mig Tillæbelse til at sige hvorfor. Min ærede Sidemand og Ven (Sonne) bemærkede igaar, at han ikke ynder Pruttefytemet, og det gjør jeg ikke heller, men man maa jo dog indrømme, at det i det konstitutionelle eller parlamentariske Liv desværre meget ofte kan være nødvendigt at anvende det. Naar man gjerne vil kjøbe en Bæse, som Sælgeren holder i en Pris, der er høiere, end man tror at kunne betale, ledes man jo naturligen til at søge en Nedsættelse, og jeg minder det ærede Medlem om, at hvis vi ikke havde fulgt dette System i 1868, saa var den Lov, hvormom vi nu forhandle, slet ikke bleven til, thi den kom kun til Existentenserved, at der fra een Side blev tilbudt en Indrømmelse, som man fra den anden Side troede at kunne gaa ind paa, eller hvorved man lod sine Betæneligheder mod Loven falde, saa Systemet er ikke altid saa ueffent endda. Men nu spørger jeg det ærede Medlem: Hvad er det Forslag, som han tilligemed syv andre Medlemmer har undertegnet, andet end et Prutteforslag? Vi fik jo allerede under denne Sags tidligere Behandling at vide, hvad der vilde fordres fra den anden Side; vi ere saa heldige at have Medlemmer her i Thinget, der altid ere i Stand til at sige os forud, hvad Skjebne de Love, der komme herfra til Folkethinget, ville faae der, og det er for os meget nyttigt. Vi kjendte saaledes ogsaa allerede under denne Sags tidligere Behandling det Forslag, der nu foreligger vedtaget af Folkethinget, men desuagtet fandt vi ikke at kunne gaa ind paa det. Nu kommer derimod det ærede Medlem tilligemed syv andre ærede Medlemmer og vil prutte, men jeg tillader mig at gjøre opmærksom paa, at det er paa en overordentlig uheldig Tid, at dette Prutningsforsøg gjøres, thi hvad vil Følgen blive, dersom de ærede Herrers Forslag bliver vedtaget af Landstinget. Et af Lo, enten — og det er jeg mest tilbøielig til at tro — gaar Folkethinget ikke ind derpaa, men fastholder sin tidligere Afstemning, og da har det været aldeles unyttigt at opstille Forslaget, eller ogsaa gaar Folkethinget ind paa dette, og saa vil Regjeringen, ifølge den høitærede Ministers Udtalelser igaar, være nødt til at fraraade Kongen at give Loven sin Sanktion. Det forekommer mig nu, at Landstinget ikke i dette Dieblisk skulde fremtvinge en saadan Afgjørelse, thi